

Nagyböjt 5. vasárnapja

Ez 37,12b-14

„Nézzétek, kinyitom sírjaitokat és kihozlak benneteket sírjaitokból...”

Jövendölj azért, és így beszélj: Ezt mondja az Úr, az Isten: Nézzétek, kinyitom sírjaitokat és kihozlak benneteket sírjaitokból, én népem, és elvezetlek benneteket Izrael földjére. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor kinyitom sírjaitokat és kihozlak benneteket sírjaitokból, én népem. Belétek oltom lelkemet és életre keltek. Letelepítelek benneteket földeteken, és megtudjátok, hogy én, az Úr mondtam ezt, és végbe is vittem – mondja az Úr.

Ezekiel, saját állítása szerint, 593-ban kezdte meg prófétai működését Babilon földjén (1,2) és 571-ig működött (29,17). Életének sem a megelőző, sem az ezt követő szakaszáról semmit sem tudunk. Feltehetően átélte Jozija vallási reformját és a templom virágzó korszakát, ezt követően 598-ban 8000 társával együtt, Nabukadnezár parancsára (2Kir 24,26) Babilonba hurcolták. Bár a jeruzsálemi arisztokráciához tartozott, még sem voltak politikai ambíciói, inkább Isten központú gondolkodást javasolt Izraelnek, és ennek érdekében prófétált. Csapongó, látomásos próféciái mentálisan nagyon törekeny emberre utalnak, aki réveteg önkívületben írja vagy mondja próféciáit. W. Zimmerli (1907–1983) kutatásai nyomán legtöbbször azt feltételezik, hogy a zavart viselkedésre utaló szövegek valójában a korai próféták stílusának újraélesztése. Az „Úr lelke”, vagy az „Úr keze” kifejezések például az Illés Elizeus-ciklusban (1Kir 17,1–19,24; 2Kir 1,3–2,12) igen gyakori kifejezések. A könyv legmeglepőbb stíluseleme az „Én-beszédek” – amelyek Jahve szavait egyes szám első személyben közvetítik. Mindezek a stílusjegyek az eredeti, szóbeli próféciákra utalnak, amelyek a könyv szövegének hitelességét támasztják alá.

Nemcsak a próféta, hanem az összes zsidó vallási depresszióba esett a Babilonba való deportálásuk után. Úgy érezték, elhagyta őket az Isten, és a babiloni istenek erősebbek, mint Jahve, akinek templomát lerombolták az ellenség katonái. Ezt a depressziót jól írja le Ezekiel a csontmezőről szóló szimbolikus látomásában (37,1–14), ugyanis egy csata utáni képpel ábrázolja nemzetét. A szöveg három részre tagolható 1–3 v. a látomás bevezetője, melyben már elhangzik a fő kérdés:

„Éltre kelhetnek-e ezek a csontok?” Egy ilyen csontmező lehetett a próféta valóságos látvány élménye is. A nagy csaták után láthatott rengeteg temetetlen zsidó harcost vagy csontvázaikat. A szöveg következő része a 4-10-ig terjedő prófécia. Isten lelket bocsát a csontokba (5b) és a prófétálás közben megelevenedik a csontmező. A következő rész már a léleknek szóló próféciára való felhívás: „Prófétálg a léleknek...” (9. v.). Ezt követően Isten megeleveníti a csontokat a négy égtáj felől érkező széllel. Az egész eddigi szimbolikus történet a fenti szövegben teljeseedik ki, amikor Isten a csontokat „Izrael házával” azonosítja (11. v.), amelyet éppen a próféta szavai fognak életre kelteni.

Az egész prófécia a halott nemzet nagyon is konkrét víziójával kezdődik és a nemzet jövőjével ér véget. Ezekiel tehát nem csupán a látványban elé táruló csontok csodálatos újraéledéséről beszél, hanem Isten és prófétája által újjáélesztett nemzetéről. A csontok és izmok mind szimbolikus jelentést kapnak. Egyben a nemzetéért és vallásáért aggódó felelős gondolkodó reményteli víziója tárul elénk. Semmi konkrét alapja nincs, mégis hisz népe újjáéledésében, mert ezt az üzenetet kapta Istentől. Hisz abban, hogy Isten ezekből a csontokból is tud hús-vér embereket teremteni. Sőt abban hisz, hogy az ember az isteni teremtő erő nélkül csak csont. Ez a meggyőződés avatja a szövegét kortól független fontos teológiai igazságot hordozó próféciává.

Az Újszövetségben a Mt 27,52 beszél a sírok megnyílásáról, talán utalásként a fenti történetre, és sok esetben a Jézus föltámadásának leírása jelentében kölcsönzi az apokaliptikából ismert nyelvezetet.

Minden hit próbája a katasztrófa. Hogy mennyit ér a vallásosságunk, milyen erős a hitünk, azt csak a tragédiák idején tudjuk bizonyítani. A bajok és tragédiák bennünket is kiszáritanak. Az erőt az Isten és a hit adja.